

Zaprta prostori

Fotografije Bojana Radoviča prikazujejo izpraznjene, minimalistične prostore, ki jim sopostavlja bližnje posnetke sten. (Kaja Kraner)

Skupinska razstava šestih avtorjev v Fotogaleriji Stolp

KAJA KRANER

Skozi umetniške upodobitve, ali še natančneje umetniške konstrukcije likovnega prostora se je vedno na neki način zrcalilo aktualno razumevanje prostora. Razumevanje prostora pa je bilo vedno neločljivo povezano z razumevanjem subjektivnosti. Kljub temu pa se sodobna umetnost pospešeno preusmerja predvsem v tematizacijo prostora kot diskurzivne, radikalno kontekstualne tvorbe, torej kot nosilca družbenih (oblastnih, disciplinirajočih itd.) mehanizmov, pri čemer je njegova na videz nevtralna gola formalnost pogosto zanemarljiva, ali pa vsaj manj pomembna. V tem kontekstu se zato zdi, da se ravno v mediju sodobne fotografije ohranja izrazito osebno, poudarjeno partikularno dožemanje prostora, kar je dobro razvidno na pričujoči skupinski razstavi. Umetniki iz šestih partnerskih mest evropske prestolnice kulture so na razstavi združeni po tematskem ključu, pri čemer ravno takšna zastavitev razstave omogoča poudarjeno razvidnost specifičnih avtorskih govoric. Skupna pred-določena tema razstave oziroma motiv fotografskih del sta osredotočena na ljudem namenjene prostore, ki pa so izgubili svojo izvorno družbeno namembnost. Če se večina umetnikov dejansko osredotoča na zaprte prostore, si pred-določeni motiv na zanimiv način prikuje **Jože Denko**. Denko se pri svojih fotografskih delih osredotoči predvsem na kontrast zaprtosti in odprtosti/razprtosti, ki se

na veliki večini fotografskih del manifestira preko razprtosti neba. Nebo je tako nasprotje klavstrofobičnosti monumentalnih zgradb, kot svetloba preseva skozi okna v dušljivem temnem prostoru, ali pa predstavlja mesto pobega pred zaprtostjo in togostjo, ki jo tvorijo disciplinirana telesa v družbenem ritualu. Kontraste pa avtor še večje poudarja preko približkov žabji perspektivi.

Na sledi družbenega, kolektivnega, ki so ostale v izpraznjenih prostorih, se osredotoča **Aleksander Kavčnik**. Prazni prostori so poenoteni z množicami kot-da zapuščenih predmetov, ki naseljujejo, polnijo prostor. Skozi reference na preteklo uporabo/uporabnost predmetov, izza teh zeva nekakšna zlovesčnost, ki cilja predvsem na ne-prisotnost njihovih uporabnikov. V nekem smislu podobno poenotenost prostora prinašajo tudi fotografska dela **Borisa Fariča**. Nekako zaokrožena, poudarjeno ambientalna estetika zapuščenih prostorov se vzpostavlja skozi močno sevanje svetlobe in barv. Ti prostori več ne nakazujejo toliko na sledi pretekle namembnosti ali identitete posameznikov, ki so jih naseljevali, saj so povsem avtonomni, nosilci lastnega značaja.

Tako **Bojan Radovič** kot tudi **Tomó Jeseničnik** se poslužujeta fotografskih diptihov, vendar na povsem specifičen način. Radovič, ki upodablja izčiščene, minimalistične prostore, tem sopostavlja bližnje posnetke sten. Diptihi ozaveščajo svojo umeščenost v razstavni prostor; bližnji posnetki sten prekrivajo stene razstavnega prostora, zaradi česar ti delujejo izrazito objektno. Materialnost nosilca podobe je torej ozavešče-

na, kar avtor še zaostri preko poigravanja z odkrušenimi delci fotografij, ki jih prilepi tako, da se zažirajo izven okvira podobe v "prostor" stene. Jeseničnik za razliko od Radoviča fotografije formalno podobnih prostorov sopostavlja ter z njimi poudarja ne le formalne razlike, temveč predvsem njihove "vrednostne" komponente. V večini primerov sopostavlja prostore institucij (sakralni prostori, galerija) z povsem vsakodnevnimi, pri tem pa pomenljivo preizprašuje večpomenskost zaprtosti (nedostopnosti?) prostora.

Fotografske upodobitve **Branimirja Ritonje** vsebujejo zgolj občasne sledi prostorskega. Umetnik namreč skozi osredotočanje na detajle, površine in strukture ustvarja skorajda povsem geometrične, abstraktne kompozicije. Prostorskost je tukaj "izničena" na površinsko, ki gledalcu ne dopušča nikakršnega simbolnega v-stopa.

Četudi gre v večini primerov za fotografske upodobitve razpuščenih, razpadajočih prostorov, upodobitve na nobenem mestu ne zapadajo v nostalgicne tožbe po imenitni preteklosti. Umetniki preko svojih avtorskih govoric konstituirajo prostore kot povsem avtonomne, estetske entitete, katerim ne vsiljujejo lastnih zgodb, nauk, funkcij. S premišljeno uporabo medijsko-specifičnih formalnih sredstev namreč mojstrsko dopuščajo, da prostori spregovorijo v njihovi lastni, tihi in skorajda vase zaprti prisotnosti. Senzibilna relacija med prostorom in nekakšno slučajno prisotnostjo avtorjev-gledalcev, ki so jih ovekovčili, pa se na gledalce prenaša skozi njihovo pomensko razprtost, ki omogoča meditativno komunikacijo z upodobljenim.

Prizorišča majhnih zločinov

PETER RAK

Francoska fotografka Ives Marchand in Romain Meffre sta lani s knjigo *Detroit, veličastni propad*, predstavila impresivni dokument zatona nekdanje ameriške in svetovne industrijske metropole, ki je zadnjega pol stoletja prepuščena popolnemu izbrisu. Slovenska zgodovina v zadnjih desetletjih takšnih veličastnih propadov industrijskih imperijev ne pozna, ker teh nikoli ni bilo, vendar tudi slovenske dimenzije socialistične in postsocialistične degradacije urbanih celot in posameznih arhitektur niso zanemarljive.

Pri pripravi projekta Evropske prestolnice kulture bi bili lahko ti vidiki eden od najpomembnejših programskih sklopov, nedvomno bi lahko aspekti propadlega družbenega eksperimenta in posledično mučnega prebijanja skozi tranzicijske labirinte predstavljali eno redkih primerjalnih prednosti Maribora in partnerskih mest, vendar je vključno z velikopoteznim načrtom muzeja socializma vse ostalo na ravni ideje. No, nekaj tovrstnih poudarkov je le uvrščenih v program, šesterica fotografov iz šestih mest, ki sodelujejo pri projektu EPK, z razstavo *Zaprti prostori* izpostavlja mikroskopi, ki je, bodisi zaradi mimikrije, sprevedanja bodisi ker smo se je navadili, ne opazimo več.

Vendar fotografi ne iščejo grandioznih planov, ne zanimajo jih umirane kolosov, moraliziranje in relativiziranje usode stavb ali transkripcija v povsem abstraktno formalistično poigravanje z detajli, temveč predvsem intimni interijeri. Ti so plen najprej radikalne, nato pa posledično permanentne izgube senzibilnosti za zgodovino, za zgodbo, za racionalen in nehotni spomin, čeprav je zdaj povsem jasno, da je osmišljanje eksistence brez navezave na preteklost povsem jalovo. Tokrat razstavljen na dela bi lahko primerjali s sto let starim opusom Eugèna Atgeta, ki se je prav tako posvetil zamrznjenim prizorom ulic. Šesterica slovenskih avtorjev je naredila še korak dlje in iz prizorov povsem eliminirala človeško podobo.

Walter Benjamin je Atgetove fotografije opisal kot fotografiranje kraja zločina, podobno bi veljalo za Jožeta Denka, Borisa Fariča, Toma Jeseničnika, Aleksandra Kavčnika, Bojana Radoviča in Branimirja Ritonja. To so pravzaprav majhni, navidezno povsem nepomembni »zločini«, ki so veliko bolj usodni od razvpih primerov. Zanimanje zgolj za družbeno elito na eni ali družbeno dno na drugi strani je praviloma predvsem vojaškiško iskanje cenenege efekta in slikovitosti, na razstavi v mariborski fotogaleriji Stolp pa se pred nami vrstijo povsem običajne podobe profanih in sakralnih prostorov, ki zaradi neatraktivnosti ne morejo postati eksotičen plen fotografa, temveč le objekt dokumentiranja.

Susan Sontag je dejala, da nas fotografija dogodka pogosto miselno in čustveno bolj angažira in pretrese, kot če bi bili sami priča dogodku. Pri razstavi *Zaprti prostori* lahko to optiko podvojimo, vse, kar vidimo v okvirjih v galeriji, lahko vidimo tudi v trenutku, ko stopimo iz nje. Tudi to je eden od obrazov Evropske prestolnice kulture, ki se zdaleč ni omejena na Maribor in šest partnerskih mest. Seveda lahko projekcijo tudi obrnemo in razstavo obravnavamo zgolj kot objektivno iluzijo, kot simulaker simulakra, ki ni nič bolj ali manj resničen od »realnega« sveta. In se spet predamo malodušju.

Branimir Ritonja, Vinska klet, 2011

OCENA

Fotografska razstava

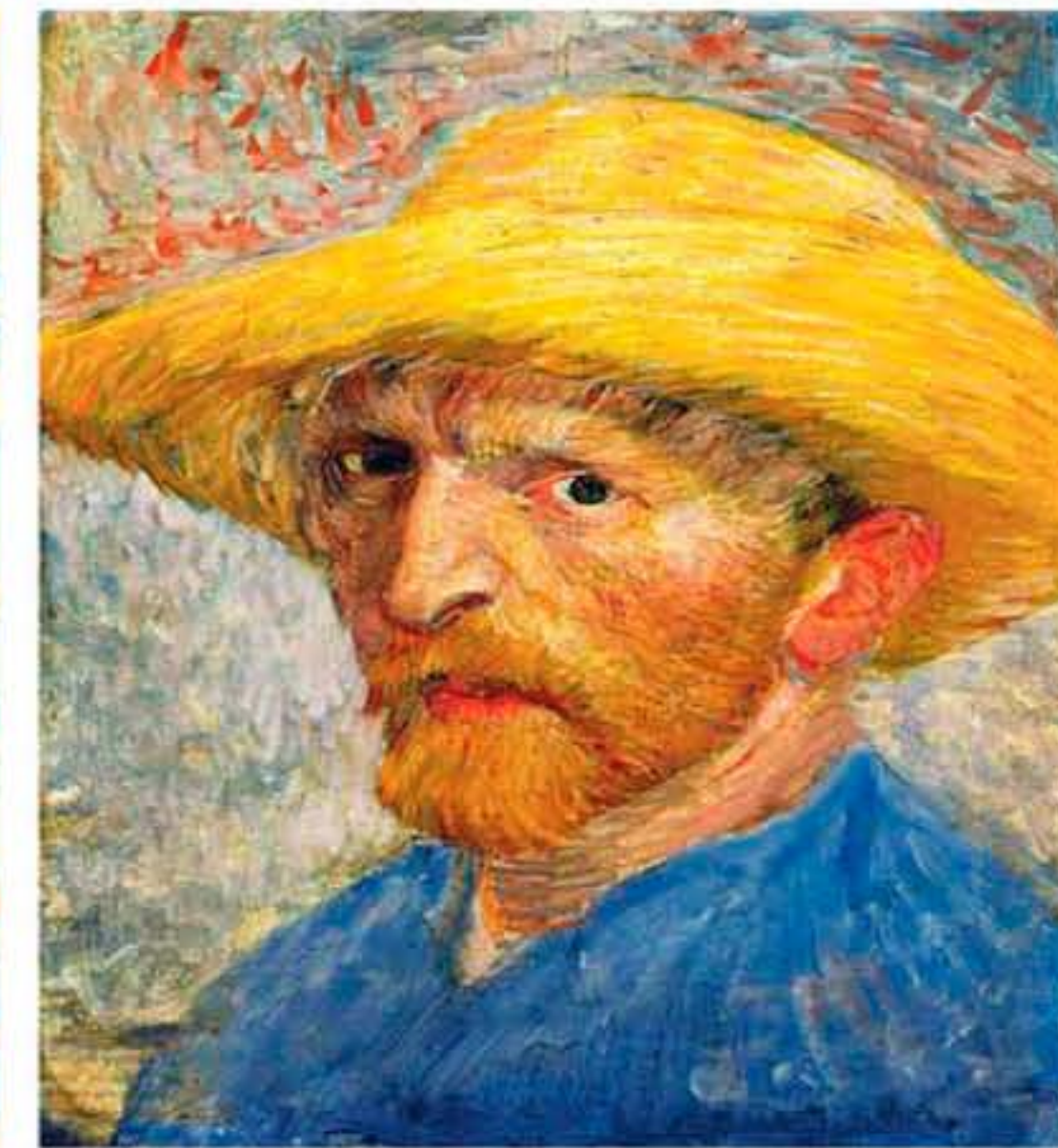
Zaprti prostori
Fotogalerija Stolp Maribor
18. 1.–3. 3. 2012

Umetnost in norost – lep par?

Slikar Vincent van Gogh Povezava med genialnostjo in duševno boleznijo

Van Gogh, Perunike, 1889

Van Gogh, Avtoportret s slamnikom, 1887

»Bolezen sem čutil globoko v sebi,« je van Gogh priznal v enem od lucidnih trenutkov. Biografija *Van Gogh: The Life* Stevena Naifeha in Gregoryja Whita Smitha o njegovih duševnih motnjah ne dvomi, vprašanje pa je, kakšna je povezava med norostjo in umetnikovim delom, se sprašuje *Newsweek*.

JELA KREČIČ

Vincent van Gogh se za raziskavo omenjenega vprašanja zdi zelo primeren in je bil tako že večkrat obravnavan. Njegova družina ga je označila za norca, tako se je dojemal sam, svojo bolezen je hotel upodabljati v slikarstvu in med drugim je zaslovel s tem, da si je odrezal uho. Občinstvo in oboževalci so v njegovih delih prepoznali jasne znake umetnikovih duševnih motenj. Je torej pri van Goghovih umetninah mogoče spregledati njegovo norost? Prispevek v *Newsweeku* sugerira, da ne, saj poleg tega, da je umetnik svoje duševne motnje zavestno vnašal v slikarstvo, v njegovih delih ni mogoče spregledati radikalnega napredovanja bolezni.

Dela sama zase

Umetniški kritiki se s tem ne strinjajo. Cornelia Homburg, kura-

torica njegove razstave v Muzeju umetnosti v Philadelphii, ki se odpira danes, je prepričana, da se določenih umetnin ne da razumeti ali videti zgolj s perspektive tega, da jih je ustvarila motena osebnost. Razstava poskuša, v nasprotju s klinično perspektivo, van Gogha prikazati kot sistematičnega umetnika in z natančno analizo pokazati, kako mu je uspelo ustvariti ključni prispevek k moderni umetnosti. Na razstavi lahko vidimo dela, na katerih je umetnik naslikal najbolj esencialne elemente klasičnega tihožitja, ali kako se je poglobil v motiv molja, cvetja ali podrastja. Po prepričanju strokovnjakov so njegova dela dovolj in za njihovo razumevanje ne potrebujemo klinične diagnoze njihovega avtorja.

Čas odklonov

V van Goghovih slikarskih prelomih nekateri vidijo obsesivno in manično stanje njihovega avtorja. Slednje naj bi potrdil tudi slikar, ki je v skladu z antičnim razumevanjem umetnost povezoval z norostjo: »Kanček norosti je tisto najboljše v umetnosti,« je rad govoril van Gogh. Obenem so se v obdobju, v katerem je nizozemski umetnik deloval, tj. v zadnjih desetletjih 19. stoletja, v umetnosti uveljavljali različni odkloni. Ko se je pojavil impresionizem, so ga

številni označili za popolno norost, da o nadaljnjih umetniških gibanjih in njihovi recepciji, pogosto povezani s kliničnimi diagnozami, ne govorimo. Oznako norosti so številni umetniki *fin de siècle*, med njimi tudi van Gogh, dojemali kot dokaz kakovosti lastnega dela. Leta 1890 je njegova razstava

So umetnikove namere, vzgibi ali celo norost ključ do interpretacije njegove umetnosti?

v Salonu neodvisnih (Salon des Indépendants) doživela pozitivne odzive, čeprav so ga malo pred tem označevali za fanatika, ki ustvarja ekscenčno umetnost.

Umetniki in njihova norost

Kay Redfield Jamison, profesorica psihiatrije na Johns Hopkins University, poudarja, da večina psihičnih bolnikov ni izjemno ustvarjalnih, tako kot kreativni ljudje po večini niso psihično bolni. Po drugi strani pravi, da je med umetniki norost pogostejša. Pri van Goghu prepoznavna značilne simptome depresije in umetnikove pregovorne discipliniranosti ne jemlje za dokaz proti svoji diagnozi: »Jasnost

in logika sta povsem združljivi z nihanji bipolarnosti.«

Newsweek namiguje, da je sklicevanje na norost ustrezalo duhu časa in pripomoglo k umetnikovi slavi. V tem kontekstu naj bi razumeli njegovo smrt. Van Gogh naj bi se ustrelil, vendar, kot navaja *Newsweek*, obstajajo indici, da ga je ustrelil eden njegovih nasprotnikov. Odgovornost za to dejanje naj bi umetnik prevzel, da bi si utrdil status norca.

Problemi z genijem

Članek v *Newsweeku*, ki problem zveze med umetnostjo in norostjo nakaže v vsej protislovnosti, verjetno najprej zadeva vprašanje, koliko je v njegovem delu umetnika. Z drugimi besedami, ali so umetnikove namere, vzgibi ali celo norost ključ do interpretacije njegove umetnosti? Sta umetnikova osebnost in njegova osmisleitev lastnega početja odločilni pri razumevanju njegovih del? Paradoks je verjetno v tem, da po eni strani avtorja ne moremo odšteti od njegovih del, po drugi strani pa njegova dela niso zvedljiva nanj, prav tako niso zgolj v domeni njegovega razumevanja, ampak so, ko so predstavljena v javni prostor, stvar javnosti in kritike.

Podoben paradoks spremlja drugo vprašanje, ki ga prinaša

Newsweekov članek, namreč, kako pojasniti umetniškega genija in njegovo delo. Naj bo to poskus transcendentne razlage, ki, denimo, meri na neko božansko navdihnjenost, ki naj bi ji bil podvržen genij, ali bolj materialistični pristop, ki stavi na analizo zgodovinskega obdobja ali osebnih okoliščin umetnikovega življenja, ne more izčrpati tistega, kar tvori jedro genija in njegove genialnosti.

Morda je odgovor na zagato genialnosti sam po sebi paradoksen: Mladen Dolar je zapisal, da lahko genija razumemo kot neki singularni, neopredeljivi dogodek, ki se ga ne da pojasniti na podlagi koordinat situacije, iz katere je vzniknil, obenem pa z nastopom preseže pogoje lastnega vznika in na novo definira situacijo, iz katere je izšel. Prav v tem je singularni dogodek univerzalen.

VINCENT VAN GOGH (30. 3. 1853–29. 7. 1890)

Van Gogh skupaj z Gauguinom in Cézannom spada med največje postimpresioniste. Sprva je delal s temnimi barvami, dokler ni prišel v stik z impresionizmom v Parizu. Ustvaril je 900 slik in 1100 skic.

Država, državljani in potni listi

NSK Passport Office v MoMI Od danes do petka skupina Irwin gostuje v osrednjem newyorškem muzeju

Tridnevni projekt v MoMI, enem najplavnejših svetovnih muzejev za moderno in sodobno umetnost, sestavlja predstavitev NSK države, kongresa

lani decembra nastala razstava *NSK Folk Art* v ljubljanski galeriji Škuc.

Vse omenjene projekte in njihove odvode bodo Irwini v MoMI predstavili v četrtek, tako NSK dr-

žava ob odprtju razstave *NSK Folk Art* domačemu občinstvu predstavljena v galeriji Škuc, za povrh pa odvrteli video o zadnjem dnevu kongresa NSK v Berlinu. Dan, ki bo sledil bo namenjen novim prisil-

Kar težko beremo, približajo umetniki

Replike iz antike Priložnost za ljubitelje antične mitologije in dramatike

Na komornem prizorišču SNG Male drame so prejšnji teden zaokrožili letošnji niz bralnih uprizoritev antične dramatike *Replike iz antike*. V dramaturgiji in postavitvah Jere Ivanc

Slakonja, Gorazd Logar, Rok Vihar, Uroš Fürst, Matija Rozman, Matjaž Tribušon, Nataša Barbara Gračner, Saša Mihelčič, Alojz Svete, Aljaž Jovanovič in Igor Samobor), lahko zapišemo, da tovrstni odskri dogodki zagotovo niso zanimivi le za

izvedbe niso zvočno posnete in trajno ohranjene na sodobnih nosilcih zvoka (nemara celo v sodelovanju z igranim programom Radia Slovenija), s katerimi bi lahko SNG Drama svojo ponudbo pomembno obohatila za vse stonje izobraže-

pno širiti tudi na izbrane prevode neuprizarjane, vendar literarno in gledališko tehtne svetovne dramatike. Prav tako bi veljalo v ta »govorni laboratorij« uvajati vredna, toda neuprizarjana dela iz domače dramske zakladnice in trenutne

Ocena razstave Zaprti prostori: Prizorišča majhnih zločinov

Tokrat razstavljeni dela bi lahko primerjali s sto let starim opusom Eugènea Atgeta zamrznjenih ulic.

Peter Rak, kultura
sre, 01.02.2012, 12:00

Branimir Ritonja, Vinska klet, 2011, foto: Branimir Ritonja

Francoska fotografa **Ives Marchand** and **Romain Meffre** sta lani s svojo knjigo Detroit, veličastni propad, predstavila impresiven dokument zatona nekdanje prve ameriške in tudi svetovne industrijske metropole, ki je zadnjega pol stoletja prepuščena popolnemu izbrisu. Slovenska zgodovina v zadnjih desetletjih takšnih veličastnih propadov industrijskih imperijev ne pozna in to iz preprostega razloga, ker ti niso nikoli niti obstajali, vendar tudi slovenske dimenzije socialistične in postsocialistične degradacije urbanih celot in posameznih arhitektur niso zanemarljive.

Pri pripravi projekta Evropske prestolnice kulture bi bili lahko ti vidiki eden od najpomembnejših programskih sklopov, nedvomno bi lahko aspekti propadlega družbenega eksperimenta in posledično mučnega prebijanja skozi tranzicijske labirinte predstavljali eno redkih primerjalnih prednosti Maribora in partnerskih mest, vendar je vključno z velikopoteznim načrtom muzeja socializma vse ostalo na ravni ideje. No, nekaj tovrstnih poudarkov je le uvrščenih v program, šesterica fotografov iz šestih mest, ki sodelujejo pri projektu EPK, z razstavo Zaprti prostori izpostavlja mikrosliko, ki je bodisi zaradi mimikrije, sprenevedanja ali pa zato, ker smo se je preprosto navadili, sploh več ne opazimo.

Vendar fotografi ne iščejo grandioznih velikih planov, ne zanima jih umiranje kolosov, niti moraliziranje in relativiziranje usode stavb ali transkripcija v povsem abstraktno formalistično poigravanje z detajli, temveč predvsem intimni interierji. Ti so pleni najprej radikalne, nato pa posledično permanentne izgube senzibilnosti za zgodovino, za zgodbo, za racionalen in nehotni spomin, čeprav je sedaj povsem jasno, da je osmišljanje eksistence brez naveze na preteklost povsem jalovo. Tokrat razstavljeni dela bi lahko primerjali s sto let starim opusom **Eugènea Atgeta**, ki se je prav tako posvetil zamrznjenim prizorom ulic, šesterica slovenskih avtorjev naredi še korak dlje in iz prizorov povsem eliminira človeško podobo.

Fotografiranje kraja zločina je **Walter Benjamin** opisal Atgetove fotografije, podobno bi veljalo tudi za **Jožeta Denka**, **Borisa Fariča**, **Toma Jeseničnika**, **Aleksandra Kavčnika**, **Bojana Radoviča** in **Branimirja Ritonjo**. To so pravzaprav majhni, navidez povsem nepomembni »zločini«, ki pa so veliko bolj usodni kot razvpiti primeri. Zanimanje zgolj za družbeno elito na eni ali družbeno dno na drugi strani, je praviloma predvsem voajeristično iskanje cenenege efekta in slikovitosti, na razstavi v mariborski fotogaleriji Stolp se pred nami zvrstijo povsem običajne podobe profanih in sakralnih prostorov, ki zaradi svoje neatraktivnosti ne more postati eksotični pleni fotografa, temveč le objekt dokumentiranja.

Kot je dejala **Susan Sontag**, nas fotografija dogodka pogosto miselno in čustveno bolj angažira in pretrese, kot pa če bi bili dogodku priča sami. V primeru razstave Zaprti prostori lahko to optiko podvojimo, vse kar vidimo v okvirih v galeriji lahko vidimo tudi v trenutku, ko stopimo iz nje. Tudi to je eden od obrazov Evropske prestolnice kulture, ki pa še zdaleč ni omejena na Maribor in šest partnerskih mest. Seveda pa lahko projekcijo tudi obrnemo in razstavo obravnavamo zgolj kot objektivno iluzijo, kot simulaker simulakra, ki ni prav nič bolj ali manj resničen od »realnega« sveta. In se spet predamo ravnodušju.

ocena

Zaprti prostori

fotografska razstava

Fotogalerija Stolp Maribor

18. 1. - 3. 3. 2012

Posebna ponudba
Australian Open

KIA Sportage že od **17.890 EUR**

Priznava goriva in emisija za Sportage je: 4,8 - 10,6 l/100km 139 - 195 g/km CO₂

7 LET KIA GARANCIJA

Razstave

Galerija Uffizi z novostmi do večjega obiska

Jožica Grgič, kultura ob 18:00

Odpri osem dodatnih sob, posvečenih francoskim, nizozemskim, flamskim in španskim umetnikom, in Vasarijev hodnik.

NSK Passport Office v MoMI: država, državljani in potni listi

Maja Megla, kultura ob 15:00

Od danes do petka skupina Irwin gostuje v osrednjem newyorškem muzeju.

Deloskop napoveduje: razstava Victorja Vasarelyja

Vojko Urbančič, Deloskop ob 12:00

Razstava slik in grafik klasika op arta, umetnosti poigravanja z zakonitostmi človeškega vida.

Državne galerije brez »zelo impresivnega« fundusa

Boris Šuligoj, Koper ob 12:00

Koprska galerija Severia je odprla razstavo 34 izbranih del iz zbirke od konca 19. stoletja do vstopa v 21. stoletje.

Mnenja in blogi

Alarm je pripravljen

EP 2013 je prevelik dogodek, da bi ga lahko odpovedali tako kot univerzijado.

»2 Eduardo Brozovič, šport

Dobro jutro: Belo in črno

Pred leti smo se nevede sladkali s hruškami, o katerih nismo vedeli, da jih je sadjar oplemenitil s pesticidom.

Igor Bratož, kultura

Glasovalni glavobol

Ob morebitni izgubi glasovalnih pravic bo glava bolela prav koalicijo.

Maja Grgič, gospodarstvo

Delo Plus

Delo.si

Danes se bo dogajalo ...

Na izredni seji DZ bodo obravnavali mandatno-volilne zadeve in novelo zakona ...

Delo.si

Glasba za dobro jutro, četrtek, 2.

Ogrevanje za Ol v Londonu z eno najboljših rock skladb vseh časov - London Calling, kulne zasedbe The ...

Všeč mi je < 8k

Iskanje po arhivu:

Vreme po Sloveniji:

Ljubljana
pretežno oblačno
-4 °C

Naslovnica

Slovenija

Svet

Gospodarstvo

Kultura

Šport

Črna kronika

Zanimivosti

Vreme

Križanke

Datum: 31.1.2012 - Stran: KULTURA

Kritika razstave

Zaprti prostori

Skupinska razstava šestih avtorjev v Fotogaleriji Stolp

Kaja Kraner

Fotografije Bojana Radoviča prikazujejo izpraznjene, minimalistične prostore, ki jim sopostavlja bližnje posnetke sten.

Skozi umetniške upodobitve, ali še natančneje umetniške konstrukcije likovnega prostora se je vedno na neki način zrcalilo aktualno razumevanje prostora. Razumevanje prostora pa je bilo vedno neločljivo povezano z razumevanjem subjektivnosti. Kljub temu pa se sodobna umetnost pospešeno preusmerja predvsem v tematizacijo prostora kot diskurzivne, radikalno kontekstualne tvorbe, torej kot nosilca družbenih (oblastnih, disciplinirajočih itd...

Prikazanih je samo **8 %** članka.

(Celotna dolžina: 5634 znakov)

Preberi

Pošlji po mailu

Dodaj med priljubljene

PDA / GSM povezava

A A A - Prilagodi pisavo

Ste bili priča dogodku?

Pošljite nam svojo plat zgodbe, morebitne slike, videe...

Imate novico, zgodbo, fotografijo?

Pokličite na brezplačno telefonsko številko

080 98 08

Pridružite se nam
Spremljajte nas

AKTUALNI VIDEO PRISPEVKI

Več ...

Rajher: "Jaz grem v London namesto Spanke"

(31.1.2012 10:18:00)

Tadej Toš: Pusti mi trenirko, Janez

(30.1.2012 23:01:00)

Bob igralcu Petru Boštjančiču

(30.1.2012 20:01:00)

Odštevanje do

Lestvica TOP video prispevkov ...

ZADNJI ČLANKI:

- Rock opera in Gogol Bordello med vrhunci 18. Rock Otočca**
- Zaprti prostori**
- Eksotično pospremljen klavir**
- Javnim zavodom zaradi zadržanja izvrševanja proračuna zmanjšali sredstva**
- Prlekija sredi Maribora**
- Muzej Fundacije Beyeler najbolj obiskan švicarski muzej**
- Slika - vidno kot izkustvo v nevidnem**

RAZSTAVA

© Boris Farič

Iskalnik

Ljubljana
Štajerska
Gorenjska
Primorska
Prekmurje
Koroška
Notranjska
Dolenjska
Zasavje
Za mejo

Koncert
Razstava
Kino
Gledališče
Predavanja
Radio & televizija
Literatura
Festival
Za otroke
Delavnica
Simpozij

Kadarkoli
Danes
Jutri
Sobota
Nedelja
Ponedeljek
Torek
Sreda
Naslednji teden
Čez 14 dni in več

Zadnja številka

Kolumne

Intervju

Izjave

Rolanje

Konzum

Foto

Napovednik

Trgovina

Naslovnice

Zaprta prostori

sreda 18. januar 2012 - 3. marec 2012

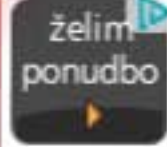
Fotogalerija Stolp Maribor

Razstava predstavlja šest avtorjev iz šestih partnerskih mest, združenih v projektu Maribor 2012 - Evropska prestolnica kulture, ki jih povezuje skupna izhodiščna tema, ki pa jo vsak izmed njih interpretira skozi prizmo lastne ustvarjalne poetike. Razstavljajo: Jože Denko, Boris Farič, Tomo Jeseničnik, Aleksander Kavčnik, Bojan Radovič in Branimir Ritonja.

nova
spletna
stran

Življenje

Puharjev
življenjepis in
zbrana dela

O izumu

Izvorni postopek
fotografije na
steklo

Razstava

Predstavitel
muzejske razstave

Fotografija

Razvoj fotografije
skozl čas

aktualno

Ljubljana, Velika
sprejemna dvorana
Cankarjevega
doma

Slovenia Press
Photo

Ljubljana, Galerija
Photon

DK: Pričevanja

Maribor, Atelje FK
Maribor

Andrej Furlan, Robi
Jakomin in Viljam
Lavrenčič: Camera
obscura med tehniko
in izraznostjo

Dogodki

18. jan
19:00

Zaprti prostori

Odprtje razstave bo: 18. januarja 2012.

Tematika povezuje šest avtorjev iz šestih partnerskih mest, združenih v projektu Maribor 2012 - Evropska prestolnica kulture.

Razstavljajo: Jože Denko iz Murske Sobote, Boris Farič iz Ptuja, Tomo Jeseničnik iz Slovenj Gradca, Aleksander Kavčnik iz Velenja, Bojan Radovič iz Novega Mesta in Branimir Ritonja iz Maribora.

Na ogled do 3. marca 2012.

Maribor, Fotogalerija STOLP

Organizator: [Fotoklub Maribor](#)

Evropska prestolnica kulture Maribor 2012

Išči

Maribor

- O Maribor-Pohorje
- Kako do nas?
- Prireditve
- Kaj početi?
- Vino in kulinarika
- Vodeni ogledi
- Kontakti
- Prenočišča
- Splošne informacije

Rezervirajte prenočišče

Vsi kraji

Vse vrste

26/1/2012

Noči: 2 Sobe: 1 Osebe: 2

Prikaži on-line rezervacije

Išči

+1 0

Tweet 0

Všeč mi je

Domov • Prireditve

Zaprti prostori

Razstava Zaprti prostori povezuje šest avtorjev iz šestih partnerskih mest: Jože Denko iz Murske Sobote, Boris Farič iz Ptuja, Tomo Jeseničnik iz Slovenj Gradca, Aleksander Kavčnik iz Velenja, Bojan Radovič iz Novega Mesta in Branimir Ritonja iz Maribora, združenih v projektu Maribor 2012 - Evropska prestolnica kulture.

Pomembnejšo vlogo nosi ikonografija samega prostora, ki razkriva določeno problematiko, izpostavlja posamezne ravni dojemanja prostora ali pa vzpostavlja nove elemente za razumevanje le tega. Ob različnih avtorskih pristopih celoto sestavlja kolaž raznovrstnih podob, ki bodisi nazorno pripovedujejo o nedostopnosti posameznega prostora, bodisi izpostavljajo detaje ali simbole in tako posredno pripovedujejo njegovo zgodbo ali pa celo ustvarjajo povsem nov, simbolni prostor.

Vabljeni.

Dodatne informacije

Organizator: Foto klub Maribor

Cena:

Nastopajoči:

Kontaktna oseba:

Povezava: Zaprti prostori

Elektronski naslov: fotoklubmb@gmail.com

Telefon: +386 (0)2 620 9 713

Telefax:

Termini in lokacije

Začetek: 18.1.2012, 19:00

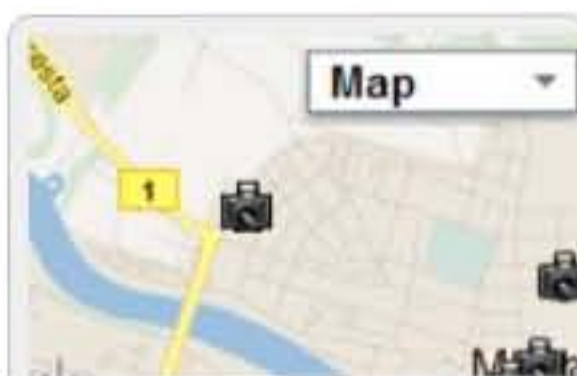
Zaključek: 3.3.2012,

Naslov: Židovska ulica 6 2000 Maribor

Lokacija: Fotogalerija STOLP

Oglejte si še:

- Stara trta
- Hiša Stare trte
- Zanimive poti
- Vodeni ogledi
- Vino in kulinarika

ARSO - Podrađe, 26.1.2012 16:02:19

Čet, 26.1.	Pet, 27.1.
-4 °C 1 °C.	-5 °C 2 °C.
Sob, 28.1.	Ned, 29.1.
-4 °C 2 °C.	-5 °C 1 °C.

Dogodki

01.02
2012

ob 19:00

Zaprta prostori

Reportaže
in članki

Uporabniki

Mobilne
Vsebine

Radio
Antena

Poglej še drugam:

Rss:

Razstava **Zaprta prostori** povezuje šest avtorjev iz šestih partnerskih mest: Jože Denko iz Murske Sobote, Boris Farič iz Ptuja, Tomo Jeseničnik iz Slovenj Gradca, Aleksander Kavčnik iz Velenja, Bojan Radovič iz Novega Mesta in Branimir Ritonja iz Maribora, združenih v projektu Maribor 2012 - Evropska prestolnica kulture.

Šesterico ustvarjalcev povezuje skupna izhodiščna tema, ki pa jo vsak izmed njih interpretira skozi prizmo lastne ustvarjalne poetike. **Rdeča nit razstave se tako razplete v različne smeri in stke različne zgodbe, ponuja pogled iz več zornih kotov in predstavlja raznolike pristope k interpretaciji osnovne teme.** Tematsko jedro predstavljajo zaprta prostori - prostori, ki so v svojem bistvu namenjeni ljudem ali z njimi tesno povezani, vendar pa so zaradi takšnih ali drugačnih razlogov trenutno zaprta ali nedostopni. Vsak avtor išče svoj odgovor na izziv, ki ga postavlja zastavljeno izhodišče, izpostavlja drugačen subjekt in ponuja lastno refleksijo. **Vsak izbere poljuben motiv – prostor, ki ga vidi, dojema ali doživlja kot zaprtega in s tem celoti daje osebni in subjektiven pečat.**

Pomembnejšo vlogo nosi ikonografija samega prostora, ki razkriva določeno problematiko, izpostavlja posamezne ravni dojetanja prostora ali pa vzpostavlja nove elemente za razumevanje le tega. Ob različnih avtorskih pristopih celoto sestavlja kolaž raznovrstnih podob, ki bodisi nazorno pripovedujejo o nedostopnosti posameznega prostora, bodisi izpostavljajo detajle ali simbole in tako posredno pripovedujejo njegovo zgodbo ali pa celo ustvarjajo povsem nov, simbolni prostor.

Vabljeni.

Lokacija: Fotogalerija STOLP

Zaprta prostori

Več informacij:

- » Kraj: MARIBOR
- » Naslov: Židovska ulica 6
- » Regija: Maribor z okolico
- » Kategorija: Razstave